

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg  
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2  
DK-1448 København K  
Tel. +45 33 92 00 00  
Fax +45 32 54 05 33  
E-mail: um@um.dk  
Telex 31292 ETR DK  
Telegr. adr. Etrangeres  
Girokonto 300-1806

Bilag  
1

Journalnummer  
400.C.2-0

Kontor  
EU-sekr.

8. april 2002



Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om forslag til rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel.

*P. B. D. M.*

Som ovenfor anført indeholder straffeloven i § 306 en generel hjemmel til at pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af bestemmelser i loven – herunder § 191 – som begås for at skaffe den juridiske person vinding. En sådan hjemmel findes tillige i relation til overtrædelse af prækursorloven.

En tilsvarende hjemmel findes derimod ikke i lov om euforiserende stoffer, og en vedtagelse af forslaget vil således nødvendiggøre, at der i lov om euforiserende stoffer indsættes en henvisning til straffelovens kap. 5.

Reglerne om straffekompetence i forslagets artikel 9 må anses for opfyldt i kraft af straffelovens §§ 6 – 8 og vil derfor ikke nødvendiggøre lovændringer. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være mulighed for afgive en præciserende erklæring om reglernes anvendelse, herunder om særlige betingelser – f.eks. krav om dobbelt strafbarhed – i national ret.

## **5. Høring**

Forslaget til rammeafgørelse er sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Rigsadvokaten, Rigs-  
politichefen, Sundhedsministeriet, Socialministeriet, Politidirektøren i København, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Roskilde.

Modtaget 05/04/02 kl. 13<sup>08</sup>



Udenrigsminister Per Stig Møller  
Udenrigsministeriet  
Asiatisk Plads 2  
1448 København K.

Dato: 5 APR. 2002  
Kontor: Det Internationale Kontor  
Sagsnr.: 2001-1660/11-0001  
Dok.: ABW21094

5/4-02

JM0271

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg et forslag til Rådets afgørelse om Kommissionens forslag til rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel tillige med et grundnotat om forslaget, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at materialet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

år, når der er tale om overdragelse af euforiserende stoffer til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag eller under andre skærpende omstændigheder. Angår overdragelsen en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof, eller har overdragelsen af et sådant stof i øvrigt haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 10 år.

Forslaget til artikel 4, stk. 1, har derfor ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Efter forslaget artikel 4, stk. 2, forpligtes medlemslandene endvidere til at foretage det fornødne for at sikre, at der kan ske konfiskation af stoffer, der har været genstand for ulovlig narkotikahandel, redskaber og formuegoder, der har været anvendt i forbindelse med denne handel, samt provenuer og fortjenester, der direkte eller indirekte er opnået ved sådanne handler.

Denne bestemmelse må antages at være opfyldt i kraft af straffelovens § 75, og bestemmelsen har derfor ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets artikel 5 fastlægger en række forhold, som skal anses for skærpende omstændigheder, idet forholdene i øvrigt skal være underlagt en strafferamme på ikke under 7 års fængsel.

Under henvisning til straffelovens § 80 må det antages, at de i artikel 5 opregnede forhold efter omstændighederne vil kunne anses for skærpende i forbindelse med straffastsættelsen.

Strafferammekravet i forslaget artikel 5 vil alene være opfyldt for forhold, der kan henføres under straffelovens § 191, stk. 1, 2. pkt., som omfatter tilfælde, hvor forholdet vedrører en betydelig mængde særligt farligt eller skadeligt stof.

Gennemførelse af denne del af forslaget vil således nødvendiggøre lovændringer.

Ifølge forslaget artikel 6 skal medlemsstaterne sikre, at det ved straffastsættelsen kan anses for en formildende omstændighed, at gerningsmanden har medvirket ved sagens opklaring eller i øvrigt har medvirket til at afdække organiseret ulovlig narkotikahandel, eksempelvis ved afgivelse af oplysninger, der er nyttige for efterforskningen mod andre gerningsmænd eller organiseret narkotikahandel, vil blive anset som formildende omstændigheder.

Set i lyset af den i afsnit 3.7. nævnte højesteretsdom, må bestemmelsen anses for opfyldt i dansk ret i kraft af straffelovens § 80 og § 84.

Efter forslaget artikel 7 forpligtes medlemslandene at sikre, at også juridiske personer vil kunne drages strafferetligt til ansvar for ulovlig narkotikahandel.



# Justitsministeriet

## Civil- og Politiafdelingen

Dato: 25. februar 2002  
Kontor: Det Internationale Kontor  
Sagsnr.: 2001-1660/11-0001  
Dok.: JKL20651

### GRUNDNOTAT

om

#### **forslag til rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel**

#### **1. Baggrund**

Ved meddelelse af 23. maj 2001 (Kom (2001) 259) har Kommissionen fremsat forslag til en rammeafgørelse om fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for ulovlig narkotikahandel.

Forslaget er fremsat på baggrund af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004) som blev godkendt på mødet i Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira i juni måned 2000.

Behovet for tiltag med henblik på bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika er i øvrigt understreget i såvel Wien-handlingsplanen fra 1998 for gennemførelsen af Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999.

Forud for forslagens udarbejdelse har Kommissionen gennemført en spørgeskemaundersøgelse af definitioner og sanktioner i forbindelse med narkotikahandel i medlemslandene. Forslaget er udformet på baggrund af de ved undersøgelsen indsamlede oplysninger.

Formålet med forslaget er en indbyrdes tilnærmelse af de strafferetlige regler i medlemslandene, således at ulovlig handel med narkotika i alle medlemslande straffes med sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning.

udmålingen bør kunne tages hensyn til oplysninger fra anklagemyndigheden om, at sigtede har ydet politiet og anklagemyndigheden bistand under efterforskningen, uanset de principielle og retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, der kan være forbundet med en sådan ordning.”

#### 4. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Efter artikel 2 i forslaget til rammeafgørelse forpligtes medlemslandene bl.a. til at sikre, at narkotikahandel som defineret i forslagets artikel 1 gøres strafbart.

Dette indebærer, at samtlige de stoffer, der omfattes af FN-konventionerne fra 1961 om narkotiske midler, 1971 om psykotrope stoffer og 1988 om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, samt i medfør af den fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 er underlagt kontrolforanstaltninger, alene må forhandles efter særlig tilladelse, og at handel uden en sådan tilladelse skal være strafbar.

Som nævnt ovenfor findes de for dansk rets vedkommende relevante regler i prækursorloven samt lov om euforiserende stoffer og bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Af denne regulering følger, at man efter dansk ret uden tilladelse kan forhandle en række prækursorer omfattet af 1988-konventionen samt en række stoffer omfattet af de øvrige konventioner, når disse indgår i små doser i forbindelse med andre stoffer. Endvidere gælder det, at forhandling uden tilladelse (licens) af prækursorer ikke er selvstændigt strafsanktioneret.

På denne baggrund må det antages, at en uændret vedtagelse af forslaget vil nødvendiggøre, at der for alle prækursorer omfattet af 1988-konventionen indføres et krav om tilladelse til forhandling, og at forhandling uden en sådan tilladelse strafsanktioneres. Endvidere må det antages, at også de produkter, som efter § 1, stk. 3, i bekendtgørelse om euforiserende stoffer ikke efter gældende dansk ret er at anse for euforiserende stoffer, vil skulle indføres under forbudet i § 1, stk. 2, i lov om euforiserende stoffer, således at også disse produkter omfattes af en pligtmæssig godkendelsesordning.

Forslagets bestemmelser om forsøg og medvirken må anses for opfyldt i kraft af bestemmelserne i straffelovens §§ 21 og 23.

Efter forslagets artikel 4, stk. 1, forpligtes medlemslandene til at sikre, at ulovlig narkotikahandel i grove tilfælde kan straffes med fængsel i ikke under 5 år.

Strafferammen i lov om euforiserende stoffer er bøde eller fængsel indtil 2 år. Overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer kan efter straffelovens § 191 straffes med fængsel indtil 6

## 2. Indhold

Forslaget til rammeafgårelsen er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b).

Forslagets artikel 1 indeholder definitioner af begreberne "ulovlig narkotikahandel", "narkotika" og "juridisk person".

Definitionen af "ulovlig narkotikahandel" svarer i vidt omfang til den tilsvarende definition i FN-konventionen fra 1988 om handel med narkotika og psykotrope stoffer. I modsætning til definitionen i FN-konventionen omfatter forslaget til rammeafgårelse imidlertid alene narkotikahandel, som sker for vindings skyld.

Ved "narkotika" forstås i forslaget ethvert stof, der er omfattet af FN-konventionerne fra 1961, 1971 og 1988 om henholdsvis narkotiske midler, psykotrope stoffer og ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, samt de stoffer, der undergives kontrolforanstaltninger i medfør af den fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika.

Definitionen af "juridisk person" henviser til national ret, således at der ved begrebet forstås enhver enhed, der i national ret har status af juridisk person, dog ikke stater, offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser og offentligretlige internationale organisationer.

Efter artikel 2 forpligtes medlemsstaterne til at gøre ulovlig handel med narkotika strafbar.

Artikel 3 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at medvirken til og forsøg på ulovlig narkotikahandel kan straffes.

Artikel 4 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der for ulovlig narkotikahandel kan idømmes straffe, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og virker afskrækkende, og at der i grove tilfælde kan idømmes frihedsstraffe på ikke under 5 år. Endvidere pålægger bestemmelsen medlemsstaterne at sikre, at stoffer, der har været genstand for ulovlig narkotikahandel, redskaber og formuegoder, der har været anvendt i forbindelse med denne handel, samt provenu og fortjeneste, der direkte eller indirekte er opnået ved nævnte handel, kan konfiskeres. Endvidere følger det af bestemmelsen, at der skal være mulighed for at idømme bøder i tillæg til eller som alternativ til frihedsstraffen.

I artikel 5 pålægges medlemsstaterne at sikre, at en række omstændigheder bliver anset som skærpende i forbindelse med ulovlig narkotikahandel. Det drejer sig om tilfælde, hvor

Endelig er der efter straffelovens § 8, nr. 5, dansk straffekompetence, når en handling er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning.

### *3.7. Forsøg og medvirken*

Efter straffelovens § 21, stk. 1, straffes handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når den ikke fuldbyrdes som forsøg. Efter bestemmelsens stk. 3 straffes forsøg kun, når der for lovovertrædelsen er foreskrevet højere straf end hæfte.

Efter straffelovens § 23, stk. 1, 1. pkt., omfatter den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse alle, der ved tilskyndelse råd eller dåd har medvirket til gerningen.

### *3.8. Bestemmelser om straffastsættelse og formildende omstændigheder*

Straffelovens kapitel 10 indeholder bestemmelser om straffastsættelsen.

Efter § 80, stk. 1, skal der ved straffens udmåling tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person, herunder om hans almindelige personlige og sociale forhold, hans forhold før og efter gerningen og hans bevæggrunde til denne. Efter § 80, stk. 2, vil det forhold, at gerningen er begået af flere i forening, i reglen være at anse som en skærpende omstændighed.

I § 84 opregnes en række forhold, der kan føre til nedsættelse af den i loven foreskrevne straf. Det drejer sig blandt andet om tilfælde, hvor gerningsmanden, efter at den strafbare handling er fuldbyrdet, frivilligt har afværget den af hans handling flydende fare, hvor han i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge fuldbyrdelsen eller genoprette den ved gerningen forvoldte skade, eller hvor han frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig tilståelse.

Højesteret har i øvrigt ved dom af 17. juni 1998 (UfR 1998 side 1317) fastslået, at straffelovens § 80, stk. 1, giver mulighed for ved strafudmålingen at tage hensyn til, at tiltalte har medvirket ved sagens oplysning, herunder ved afgivelse af forklaring om medgerningsmænd. Højesteret udtalte i den forbindelse blandt andet følgende:

”[D]et er efter vores opfattelse af væsentlig betydning for efterforskningen af større narkotika sager og visse andre alvorlige sager, hvor efterforskningen erfaringsmæssigt er særlig vanskelig og problemfyldt, at der er mulighed for at motivere en sigtet til at medvirke til sagens oplysning. En sådan motivation kan være udsigten for sigtede til, at hans egen straf reduceres. Vi finder under hensyn hertil, at der ved straf-

- a) gerningsmanden har indtaget en vigtig rolle i forbindelse med tilrettelæggelsen af den ulovlige handel, eller hvor lovovertrædelsen er begået af en kriminel organisation,
- b) der ved lovovertrædelsen har været anvendt vold eller våben,
- c) mindreårige eller personer, der ikke handler af egen fri vilje, er involveret i lovovertrædelsen,
- d) lovovertrædelsen har fundet sted i eller i nærheden af skoler, ungdomsklubber og fritidshjem eller behandlings- og rehabiliteringscentre for narkomaner,
- e) gerningsmanden er læge, farmaceut, retsmedlem, polititjenestemand, toldembedsmand, fængsels- eller resocialiseringsmedarbejder, underviser eller arbejder i en uddannelsesinstitution, og den pågældende har udnyttet sin stilling til at begå lovovertrædelsen, eller
- f) gerningsmanden tidligere er dømt i et EU-land for en eller flere lignende lovovertrædelser.

Medlemsstaterne forpligtes i forlængelse heraf til at sikre, at strafferammen for lovovertrædelsen, hvor en eller flere af de opregnede omstændigheder foreligger, er ikke under 7 års fængsel.

Artikel 6 etablerer en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at det kan anses som en formildende omstændighed, hvis gerningsmanden har ydet bistand til opklaringen af sagen eller i øvrigt har medvirket til afdække organiseret, ulovlig narkotikahandel.

Artikel 7 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres strafferetligt ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er omfattet af forslaget, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ, der handler på vegne af den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Efter forslagets artikel 8 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionelle og virker afskrækkende, herunder bødestraf eller andre sanktioner, som f.eks. udelukkelse fra skattemæssige fordele og offentlige ydelser og tilskud samt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

### *3.4. Juridiske personers strafansvar*

Efter straffelovens § 25 kan en juridisk person straffes med bøde, når dette er bestemt ved lov eller i medfør af lov.

I forlængelse heraf følger det af straffelovens § 306, at juridiske personer kan ifalde strafansvar for overtrædelse af straffeloven, når overtrædelsen sker med henblik på at skaffe den juridiske person vinding.

Efter prækursorlovens § 11, stk. 4, kan juridiske personer ifalde strafansvar for overtrædelse af loven. Lov om euforiserende stoffer indeholder derimod ikke hjemmel til at pålægge juridiske personer strafansvar.

### *3.5. Straffelovens bestemmelser om konfiskation*

Efter straffelovens § 75 kan udbytte ved en strafbar handling, genstande med hensyn til hvilke der er begået en strafbar handling, og genstande, der har været brugt ved en strafbar handling, konfiskeres.

### *3.6. Strafferetlig jurisdiktion*

Under dansk straffemyndighed hører efter straffelovens § 6 handlinger, som foretages i den danske stat, på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendt område, på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Efter straffelovens § 7 hører endvidere under dansk straffemyndighed handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne, for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end hæfte eller for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning.

Det følger endvidere af straffelovens § 8, nr. 6, at der foreligger dansk strafferetlig jurisdiktion, når udlevering af sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås, og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for folkeretligt anerkendt statsområde, er strafbar efter den dér gældende lovgivning, og den efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

Artikel 9 indeholder regler om jurisdiktionskompetence. Efter bestemmelsen skal medlemsstaterne sikre, at de har straffekompetence i forhold til ulovlig narkotikahandel, når der er tale om forhold, der begås på den pågældende medlemsstats territorium, eller af personer, der har statsborgerskab - eller for juridiske personers vedkommende hjemsted - i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne kan meddele Rådets Generalsekretariat, i hvilket omfang bestemmelserne skal gælde for den pågældende medlemsstat. Hvis en medlemsstat ikke udleverer egne statsborgere, er den pågældende medlemsstat efter forslaget forpligtet til at have straffekompetence i forhold til ulovlig narkotikahandel, der er begået af en af medlemsstatens egne statsborgere uden for dennes område.

Efter artikel 10 forpligter medlemsstaterne sig til i videst muligt omfang at samarbejde og yde hinanden bistand i forbindelse med retsforfølgningen af ulovlig narkotikahandel.

Ifølge artikel 11 skal medlemsstaterne senest den 30. juni 2003 have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen. Medlemslandene skal i forbindelse hermed straks meddele Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet teksten til de bestemmelser, der gennemfører rammeafgørelsen i national ret.

I forlængelse heraf forpligtes medlemslandene til første gang senest den 31. december 2006 og derefter hvert femte år at forelægge Kommissionen en sammenfattende rapport om gennemførelsen af rammeafgørelsen. Kommissionen udarbejder herefter en evalueringsrapport om medlemslandenes gennemførelse af rammeafgørelsen.

Efter forslaget artikel 12 træder rammeafgørelsen i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

### **3. Dansk Ret**

#### *3.1. Lov om euforiserende stoffer*

Efter § 1 i lov om euforiserende stoffer (lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969, som senest ændret ved lov nr. 1054 af 11. december 1996) bemyndiges sundhedsministeren til at bestemme, at stoffer, som efter internationale vedtagelser eller efter Sundhedsstyrelsens skøn frembyder ganske særlig fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, ikke må forefindes her i landet, medmindre ministeren meddeler tilladelse hertil. Udover de forhold, der omfattes af sundhedsministerens tilladelse, er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af sådanne stoffer forbudt.

Bekendtgørelse nr. 698 fra 1993 om euforiserende stoffer med senere ændringer opregner de stoffer, for hvilke forbudet i loven gælder. Omfattet af bekendtgørelsen er de stoffer, der er omfattet af 1961-konventionen og den tilhørende protokol af 1972 samt 1971-konventionen, stoffer, som Rådet efter artikel 5 i den fælles aktion af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika har besluttet skal underkastes kontrolforanstaltninger, og euforiserende stoffer, som ministeren efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen har besluttet kun må anvendes i medicinsk eller videnskabeligt øjemed. Derimod omfattes de prækursorer, der opregnes i 1988-konventionen, ikke af bekendtgørelsen. Endvidere undtages en række af de stoffer, der er omfattet af 1961 og 1971 konventionerne, når disse indgår i ganske små doser i forbindelse med andre stoffer.

Efter § 3 i lov om euforiserende stoffer straffes overtrædelser af loven eller bekendtgørelsen med bøde eller fængsel indtil 2 år.

### 3.2. *Straffelovens § 191*

Efter straffelovens § 191 straffes den, der i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer under særligt skærpende omstændigheder overdrager euforiserende stoffer med fængsel indtil 6 år. Angår overdragelsen en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof, eller har overdragelsen af et sådant stof i øvrigt haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 10 år.

Efter straffelovens § 191, stk. 2, straffes på samme måde den, der i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer indfører, udfører, køber, udleverer, modtager, fremstiller, forarbejder eller besidder sådanne stoffer med fortsæt til at overdrage dem.

### 3.3. *Prækursorer*

Efter § 4 i lov nr. 479 af 30. juni 1993 om fremstilling og handel med visse varer, der benyttes ved ulovlig fremstilling og handel med narkotika og psykotrope stoffer (prækursorloven), må en række af de prækursorer, der er omfattet af 1988-konventionen, ikke fremstilles, forarbejdes, forhandles, distribueres eller overdrages uden en licens.

Efter lovens § 11 straffes afgivelse af urigtige oplysninger med henblik på opnåelse af en sådan licens med bøde eller fængsel indtil 2 år. Endvidere indeholder loven bestemmelser, som stiller krav til overdrageren om indberetning m.v. af visse faktiske oplysninger om stoffets karakter og mængde samt om salgs og produktionssteder. Overtrædelse af disse bestemmelser sanktioneres ligeledes med bøde eller fængsel indtil 2 år efter § 11.